

Posudek oponenta diplomové práce Mgr. Romany Postránecké na téma „Nakládání s nemovitostmi v teorii a v soudní praxi“, navržené k obhajobě jako práce rigorózní.

Práce má 113 stran vlastního textu, tedy po této formální stránce splňuje požadavek na uznání práce jako práce rigorózní. Nejsem seznámen s výsledkem klasifikace obhajoby diplomové práce, ale předpokládám, že byla oceněna stupněm výborně.

Práce je členěna do sedmi částí, z nichž dvě tvoří úvod a závěr práce. Ve druhé části se autorka zabývá převody vlastnického práva k nemovitostem, tj. způsoby nabývání vlastnického práva, stavbou jako věcí a odstoupením od smlouvy.

V části třetí autorka analyzuje problematiku věcných břemen, v části čtvrté se zabývá zástavním právem k nemovitostem, v části páté nájem nemovitosti a v části šesté vybranými okruhy nového občanského zákoníku, a to převody vlastnické práva, věcnými břemen, zástavním právem a nájmem.

Již v úvodu autorka v poznámkách pod čarou se znalostí věci kritizuje způsob rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR, zejména otázkou časového odstupu mezi vydáním rozhodnutí v dovolacím řízení a výsledkem řízení u soudu prvního stupně. Se závěry autorky souhlasím.

Stejně pozitivně hodnotím i stručný rozbor tzv. žaloby z lepšího práva, která se uplatňuje v insolvenčním řízení i v řízení vykonávacím, kde ovšem není upravena.

V části 2.3 převažuje v podstatě recepce a citace judikatury týkající se důsledků odstoupení od smlouvy o převodu nemovitostí. Zde bych do jisté míry vytkl autorce přílišnou stručnost vlastního shrnutí. Možná by věci lépe prospěl komentář autorky uvnitř jednotlivých citací judikatury.

V části věnované věcným břemenům a jejich aktuální právní úpravě autorka přiřadila, a to logicky, i problematiku veřejného užívání.

V části věnované zástavnímu právu autorka podle mého soudu nadbytečně rozebírá i finanční zajištění a finanční kolaterál jako předmět zástavy.

Pokud se autorka zabývá soudcovským a exekutorským zástavním právem, možná by práci prospělo i dotknout se institutu prodeje zástavy podle o.s.ř.

Poslední část věnovaná novému občanskému zákoníku je poměrně stručná a možná by práci neškodilo zařadit pro srovnání tuto právní úpravu i do předchozích částí práce.

Jiné, detailnější připomínky k práci nemám. Práce je dobře a srozumitelně napsána, dobrým právním jazykem a je opatřena poznámkovým aparátem s citacemi použité judikatury a literatury.

Práce proto doporučuji k obhajobě jako práci rigorózní.

V Praze dne 2. 11. 2012

JUDr. Tomáš Pohl